

De dono sapientie

fo. lxxv.

Certio debemus intelligere q̄ sunt iſra nos. sicut
aiam n̄am t̄ corpus n̄m. sicut enī oculus nōs diri-
git manū in ope t̄ motu extiori: sic intellectus regulat
affecti in oī ope t̄ motu intiori. **E**nī intellect⁹ dī interi-
or lectus. qz aiā informat aiām tranquillat t̄ quietat
sicut corpus in lecto pausat. **D**icit etiā interior locus
qz sicut locus patinet t̄ seruat locati: sic intellect⁹ sta-
bilitat t̄ seruat libez arbitriū t̄ oēm interiorē motū
Ideo dī in psal. Intellect⁹ bonus oībus faciētib⁹ eū.
qz si hō non faciat qd̄ intellect⁹ t̄ sc̄ia dicūt: nec deus
nec āgelus/nec hō) qz ista tria h̄nt intellectū) dici me
retur: sed potius iūmetō cōpat. **A**nde dicitur in psal.
Homo cū in honore eēt non intellexit/creatoreū suū
sed iūmētis compatur: et similis factus est illis.

C De dono sapientie. xxxv. capitulum.

Post donū intellectus pauca

hēm⁹ dicere de dono sapie. qz multū h̄uenit cū x̄tute
prudētie/t̄ alīs x̄tutib⁹ seu donis q̄ informat cogni-
tiuā. tñ qz sapia non tm̄ informat cognitiuā: sed etiā
affectioniā: iō dicēda sunt de sapia pauca. s. tm̄ tria. **E**nī
notandū q̄ sapia est **D**onū splēdidissimū iſtar lucis.

Donū sapidissimū iſtar mellis.

C Prio ergo dos **D**onū p̄fūdissimū iſtar maris.
num sapie ē donū splēdidissimū. nō solū sicut sol: sed
etiā plusq̄ sol. sol ei iſte non oſdit nebis nisi q̄ sūt su-
praterram/t̄ iſra celū: sapia aut̄ dei facit nos cognoscere
oia. s. inferni/ut timeamus. mūdum/ut cōtem-
namus. celū/ut appetam⁹. deū/ut laudem⁹. et istd ē
yltimū libri sapie. et ab isto donatur. s. cognitio diui-
norū. ut dicit augu. et pp̄cea dī sapie. vii. **N**ec sc̄ sapientia
est speciosior sole: t̄ sup oēm dispositionēstelē

larum luci compata/r iuenit p̄lor. qz p̄ lucem: visibl
ita videtur tñ: p̄ sapiam & o etiā iuisibilia cognoscunt
Credo sapia ē donū sapidissimū instar mellis. non
solū sicut mel: s̄ etiā plus q̄ mel. **A**n dicit sapia ecclia
stici. xxiii. Spūs me⁹ sup mel dulcis: r hēditas mea
sup mel r fauū. Mel nanqzvnū h̄z sapore: r illo gusta
to q̄s p̄fuit alia etiā meliora. sicut vinū q̄d postmellis
gustū nō appet sapidū. sed sapia dīna oēm h̄z sapore
qz sibi sapientia oīavit debent. s. tā mala q̄ bona t̄palia/
vt vilia r sisypida. bona sp̄ualia/ vt cara. bona etīna vt
fructuosa r sume nobilia. **A**n dī ecc̄lastici. vi. Sapia
bñ nomen suū est. s. sapida scīa: r nō multis ēmanife
sta. Ideo dicit bñ Ber. Inuenisti plene sapiam: si pri
oris vite p̄tā deflebas. Si huius seculi desideria p̄i
pēdis si eternā b̄titudinē toto desiderio cōcupiscas:
inuenisti sapiam: si tibi singula horū sapiant p̄t sūt.
Certio sapia ē donū. p̄fundissimū instar maris. nō
solū sicut mare: s̄ etiā plus q̄ mare. qz mare h̄z fundū
sapia diuina nullū h̄z fundū. qz vt dī Job. xi. Lōgior
ē fr̄a mēsura eius/ r latior mari. Et p̄plea dicit apl's
Ro. xi. O altitudo. i. p̄funditas diuinitas sapie r scīe
dei q̄ incōprehēsibilia sunt iudicia ei⁹/ r iuestigabili
es vie eius: qz nimis lōge s̄t sapie dīne iudicio q̄b⁹
disposuit oīa iuestigablia q̄ gutte marts valeat nūe
rari. Exemplū de p̄fe r filio volētib⁹ haurire totū mare
cū cocleari quo: vt narrat hiero. Iōo dicitur donū qz
nūn q̄ p̄ studiū acq̄riē: nisi p̄ inspirationē diuinā ha
beatur. Et iō dī Jacobi. i. Si q̄s vestrū indiger sapia
postulet a deo q̄ dat oībus affluent/ r nō improbar: r
dabit ei. Et sap. ix. Da michi dīne sediū tuarū assistri
cem sapientiam/ vt meū sit r meū laboret: vt sciam
quid acceptum sit corā te omni tempore. Amen.